

Sygehjælp. Helt har Ligheden dog ikke kunnet gennemføres. Paa den ene Side har man af Hensyn til B.-Afdelingernes Økonomi ikke ment at kunne tillade Sygekasserne at udstrække Pengehjælpens Varighed ud over et Tidsrum af 13 Uger i 12 paa hinanden følgende Maaneder for Medlemmerne i disse Afdelinger, og man har sat et Maksimum af 39 Uger i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar som absolut Grænse for Ydelse af Pengehjælp. Paa den anden Side er Maksimum for Ydelse af Sygehjælp her forhøjet til 90 Uger i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar, da 60 Ugers Grænsen ikke anses tilstrækkelig for Medlemmer, hvis Helbredstilstand har nødvendiggjort Optagelse i en B.-Afdeling.

I Lighed med den hidtil gældende Regel er det fastsat, at Medlemmer, hvis Ret til Sygehjælp i en Afdeling er ophørt, paa ny kunne indtræde i vedkommende Afdeling uden Hensyn til Alder, naar de fornødne Helbredsbetaelinger ere til Stede. Der er desuden tillagt Medlemmer, som udslettes af Afdeling A., Adgang til Optagelse i B.-Afdelingen, naar Helbredsbetaelingerne ere til Stede. For at forhindre, at de paa-gældende skulle vente med at søge Optagelse, indtil det viser sig, om Sygdommen bliver af vedvarende Karakter, er det bestemt, at Begæring om Optagelse skal indgives inden 18 Maaneder efter, at Udslettelsen har fundet Sted, saafremt vedkommende Medlem har overskredet Aldersgrænsen for Optagelse. At Fristen er fastsat til et saa langt Tidsrum, skyldes Hensynet til, at man ikke har villet udelukke Medlemmernes Adgang til, inden Begæring om Optagelse indgives, at oppebære Understøttelse af det offentlige i Henhold til Fattigloven af 9. April 1891 § 63.

De foreslaaede nye Bestemmelser om, at Pengehjælpen skal bortfalde eller nedsættes, saafremt et Medlem under Ulykkestilfælde oppebærer Dagpenge i Henhold til privat Ulykkesforsikring eller under Sygdom har Ret til fuld eller delvis Løn, har Udvalget anset for et nødvendigt Supplement til Bestemmelsen i Lovens § 9 om, at et Medlem ikke ved Indtræden i flere Sygekasser kan sikre sig en større daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgør. De omhandlede Bestemmelser ere allerede nu optagne i Vedtægterne for en stor Del Sygekasser, men det bør efter Udvalgets Formening ved Loven gøres til Pligt for alle Sygekasser at følge de angivne Regler.

(Se Mindretalsbetænkning nedenfor).

Til § 23.

Sygekasseinspektørens Lønning er ved Lov om Tilsyn med Begravelseskasser Nr. 55 af 1. April 1905 § 6 fastsat til 4,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. aarlig, dog at Lønnen ikke kan overstige 5,500 Kr. Ved Bestemmelsen i § 15 i Lov Nr. 88 af 19. April 1907 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser er det derhos bestemt, at Tilsynet med anerkendte Sygekasser og Arbejdsløsheds-kasser samt med Begravelseskasserne eventuelt ved indtrædende Ledighed i Stillingen som Arbejds-løshedsinspektør skal henlægges under en Direktør, hvilket Embede da skal overtages af Sygekasseinspektøren og lønnes med 5,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. aarlig til 6,500 Kr. Under Hensyn til det med Stillingen som Sygekasseinspektør forbundne, stedse stigende Arbejde og Ansvar har man ment at burde foreslaa, at der tillægges Sygekasseinspektøren sidstnævnte Lønning uafhængig af, om Tilsynet med Arbejdsløsheds-kasserne til sin Tid vil blive ham underlagt.

Da det Sygekasseinspektoratet paahvilende Arbejde ved Gennemførelsen af nærværende Lovforslag vil blive forøget i meget betydelig Grad, navnlig som Følge af de i Forslaget optagne skærpede Kontrolbestemmelser, har man derhos anset det for nødvendigt, at der under Sygekasseinspektøren ansættes en Fuldmægtig og Ekspeditionsssekretær. Det er foreslaaet, at nævnte Fuldmægtig skal udnævnes og lønnes efter de for Fuldmægtige under Arbejderforsikrings-Raadet gældende Regler. I saa Henseende skal bemærkes, at Fuldmægtige under Raadet ifølge Lov Nr. 53 af 9. Marts 1906, jfr. Lov Nr. 74 af 1. April 1908, om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder, udnævnes af Indenrigsministeren og lønnes med 2,400 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr. Honoraret som Ekspeditionsssekretær er fastsat til 600 Kr. aarlig, hvilket Beløb ikke medtages ved Pensionsberegningen.